

ЗА МІЖНАРОДНЮ ОРГАНІЗАЦІЮ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ХУДОЖНИКІВ

Відома до всіх революційних художників світу.

Хвалена стабілізація післявоєнного капіталізму перейшла в світову економічну кризу. Буржуазія мобілізує всі сили коштом посилення експлуатації робітничої класи, найбільшого селянства та дрібної буржуазії, щоб продовжити своє панування і існування. Зменшення заробітної плати, збільшення робітничого дня, знищення часткових заводів робітничої класи, посилення тиску трудящих колоній і напівколоній, нова імперіалістична війна і, насамперед, війна проти СРСР — ось шлях, яким простеє світова буржуазія.

В цей час в СРСР робітничий клас, найбільше селянство, трудящі маси (за проводом комуністичної партії), які скинули класу експлуататорів, через індустріалізацію країни, суцільну колективізацію сільського господарства на базі ліквідації куркулів як класу, планову організацію виробництва та обміну, нечуваними в історії темпами будують соціалізм. Знищено безробіття, розгортається культурна революція, здійснюється за 4 роки п'ятирічний план. Розв'язують соціальні та економічні проблеми, що їх не можна розв'язати жадними заходами за капіталістичного ладу. Величезні успіхи соціалістичного наступу пролетаріату безсумнісно.

Саме тому світовий імперіалізм готує війну проти СРСР. Далеке поглиблення економічної кризи посилює наступ буржуазії проти робітничої класи, проти народів колоній, посилює фашизацію та мілітаризацію капіталістичних країн. Усе це утворило піднесення міжнародного революційного руху.

Буржуазна культура, як і ціла капіталістична система, переживає кризу, і коли буржуазне мистецтво своїм змістом та формою переживає період розпаду і розкладу (нігілізм, безпредметність) то, навпаки, класова боротьба пролетаріату і всіх пригноблених народів та будівництво соціалізму в країні пролетаріату, що вже переміг в СРСР — дають невичерпне джерело для нового змісту і вишукання нових форм мистецтва.

З безвиходу буржуазної

культури, мистецтва — виведе тільки пролетаріат. Революційні художники ніколи не стояли осторонь класової боротьби. Ми маємо в історії імені таких великих художників, як Гойо, Курбе, Домье, Ван Гог, Гоген та ін., що безпосередньо брали участь в європейському та колоніальному революційному русі.

Ми, сучасні революційні художники, з винятковою активністю повинні боротися пліч-о-пліч з пролетаріатом і пригнобленими національностями.

Проти найганебнішого злочину, який може статися — війни міжнародної буржуазії проти СРСР.

Проти пригноблення буржуазією колоніальних та напівколоніальних народів.

Проти експлуатації праці, зменшення заробітної плати, збільшення робітничого дня, знищення часткових заводів робітничої класи.

Проти фашизму та білого терору, а надто проти скаженого польського фашизму й терору в Західній Україні та Білорусі.

Проти соціал-фашизму соціал-демократії.

Ми, революційні художники, повинні, використовуючи нагромаджений художній досвід та досягнення минулих століть в нашій роботі, в образковому мистецтві, боротися:

За революційний зміст у мистецтві та нові форми мистецтва, зрозумілі широким трудящим масам та основані на практиці класової боротьби.

За синтезу класового змісту та нової форми в революційному мистецтві.

За робітниче самодіяльне мистецтво, з яким революційні художники повинні брати участь у всіх політичних кампаніях, демонстраціях, у пресі, в святах робітничої класи.

За аналіз та практичне використання наслідків досвіду революційного мистецтва народів СРСР.

Перелічені завдання революційні художники всіх країн

можуть розв'язати тільки об'єднавши та організувавши свої сили.

1. Через утворення міжнародної організації революційних художників;

2. Через утворення національних секцій по окремих країнах;

Через взаємний міцний зв'язок міжнародного об'єднання революційних художників та інших видів мистецтва. До утворення МБРХ (Міжнародного Бюро Революційних Художників) роботу провадити при МБР — через окремі секції РХ.

Цим самим революційні художники повинні здійснити головне завдання революційного мистецтва — організувати, колективно під керівництвом

свого міжнародного центру та революційних робітничо-селянських центрів своїх країн, брати участь у боротьбі робітничого класу проти буржуазії.

Хай живе міжнародна організація революційних художників!

Хай живе міжнародна організація революційної літератури!

Тимчасова комісія для готування міжнародного бюро революційних художників (МБРХ):

Представники революційних художників ПАСП: Еліс та Грапер, УСРР: Комашка А., Томах, Угорщина: Бела Уїтц, Німеччина: Курепла, Болгарія — Куляков Кр. Франція — Гранжан.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

КУЛЬТУРНИЙ ЗВ'ЯЗОК МІЖ ГРУЗ. РАД. РЕСПУБЛІКОЮ І УСРР.

До репертуару грузинських театрів буде включено українську оперу "Тарас Бульба". Грузинську оперу "Абесолом і Етери" буде включено до репертуару українських театрів. У зв'язку з цим вирішено обмінятися й постановними силами. На Україну приїдуть грузинський художник Надарешвілі та режисер Пагава, а до Грузії для постанови "Тараса Бульби" — художник Петрицький та режисер Каргальський.

Найближчим часом у Тифлісі мають влаштувати симфонічний концерт, з творів українських композиторів.

компошт). Лівшич (Вурис), Шмайонск (ДВУ), Соколовський (представник від ВУАН), та ревізійну комісію в складі: голови — Мазлах (Держстрах). Членів: Якубенко (ВУКС), Пилипенко (Інститут Шевченка). Голова правління тов. Федькевич зробив на цих зборах доповідь про перспективи роботи видавництва.

За накресленим планом Укр. Рад. Енциклопедію обсягом на 50 томів, треба скласти протягом 8 років.

Це буде перше в світі велика така багатотомна енциклопедія, яку буде виготовлено за такий невеликий час.

УВІЧЕННЯ ПАМ'ЯТИ М. КОЦЮБІНСЬКОГО В РСФРР.

На увічнення пам'яті українського письменника М. Коцюбинського, колегія Наркомосу РСФРР доручила ПЗ-у видати російською мовою вибрані твори письменника.

Крім того, Північно-Кавказькому краю відділові освіти запропоновано назвати школу, яка міститься в районі, де живе багато української людини імя Коцюбинського. Ухвалено також назвати новий український театр "Жовтень", що відкривається цього сезону в Ленінграді імя Коцюбинського.

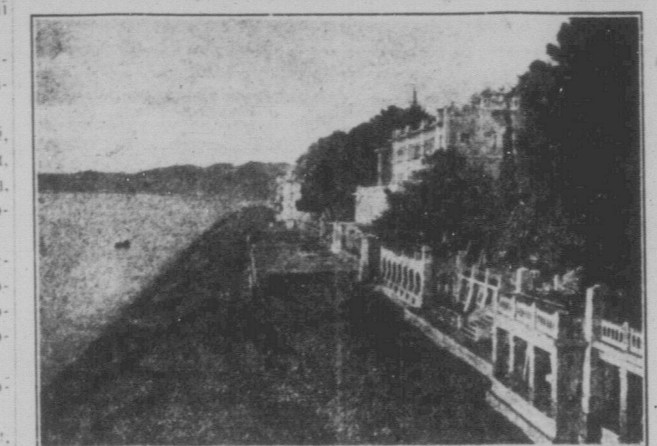
УКРАЇНСЬКА РАДЯНСЬКА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ.

Напочатку жортині відбулися загальні збори акціонерів утвореного на Україні видавництва "Українська Радянська Енциклопедія".

Обрано правління ПЗЕ в складі:

Голова правління т-ва Фалькевич, заступники — Біленський і Красов, секретар — Лівшич, Члени правління: Гірчак (від НКО), Рашін (від ВРНГ), Сідерський (від Наркомзему), Дорфеев (від Нар-

РОБІТНИЧА САНАТОРІЯ В МІСТІ СОЧІ НАД ЧОРНИМ МОРЕМ

Ту санаторію відвідала в часі своєї поїздки по Радянському Союзу Канадійська Робітничка Жіноча Делегація. Перед Жовтєвою революцією вела там розгульне життя велика російська буржуазія, а тепер набирають в ній сил і здоровля радянські трудящі.

РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗАВРУШЕННЯ В ПОЛЬСЬКОМУ ВІЙСЬКУ

З Варшави сповідають, що останніми часами з різних районів Польщі дедалі частіше надходять відомості про революційні заворушення серед солдатів польської армії.

Тисячі солдатів приєднуються до героїчної боротьби польського пролетаріату. Попри всі заходи фашистських офіцерів та жандармерії, до касернів доходить вісті з польської боротьби, боротьби пролетарів, безземельних та незможних селян і знаходять жвавий відгук серед трудящих у військовій уніформі.

У Грудзюндзі та в Бидгощі багато солдатів узяли участь в заборонених походах революційної молоді. У Львові покарано частину залоги за бунт.

З військового табору Рембертов вирушила велика група солдатів і, наперекір суворим заходам свого начальства та жандармерії, влаштувала мітинг під гаслом солідарної боротьби робітників, селян та солдатів проти фашистської диктатури.

Цікаво також, що рядові солдатів, нехтуючи загрозами, відмовилися від участі в карних експедиціях проти Західної України. Солдати навіть борються та борються проти карних експедицій. У 21-полку в Варшаві з'явилася відозва групи солдатів, що закликає братися з західно-українськими селянами, не користуючись наказом начальства та боронити Радянський Союз.

РІЖНІ ВІСТІ.

КРИВАВІ "ВИБОРИ" В БОЛГАРІ.

Із Софії повідомляють, що в Болгарії відбулися вибори до громадських рад у 250 селах і 6 містах. Терор фашистської влади проти виборців досяг на цей раз нечуваної осягаєності. У раді сел були криваві сутички між поліцією й селянами.

З БАГНА РОСІЙСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ.

Російський емігрант А. Воловик опинився в нужді, убив у Празі золотника Гаверду і отравив його скелем. Злочин виявився, Воловик станув перед судом і 16 листопада його засуджено в Празі на 6 літ в'язниці.

ЗДЕМОЛЬОВАНІ РЕДАКЦІЇ.

В кількох містах Польщі здемольовано редакції різних опозиційних газет. Хоч напад на редакції були громадські і в більшості, то поліція ніде не годна була вилучити бандитів. Дві у Варшаві здемольовані редакції швепольських поденників і упрва партії поддали до суду жалобу на команданта поліції, котрий того дня мав службу.

ДИВНА ПОМИЛКА.

По європейських краях відбуває тепер лети рекламний літак фірми Фоккер. Літак відвідав також столицю Греції, Аteni, звідки відлетів до Румунії. Динним літаком з Аteni відлетіла дим літаком також жінка заступника американського посла в Бухаресті, подала, що всіла до літака, думаючи, що він облітає тільки Аteni і обіде. Заграничні часоси не подають кількох літ мав летун і чи амбасадор повірив в поєненні своєї жінки, що відбуває такі далекі й помилкові прогульки.

КОГО ЗА ПОЛІТИКУ, А КОГО ЗА ЗЛОДІЙСТВО.

В Польщі сотку бувших послав судити за політику — це посли опозиційні. Судять також одного бувшего посла з урядового блоку, Йосифа Бацьмагу. Його обжалувано, що з громадської каси вкрав 120 тисяч злотих.

Л. СОНІН

КОЛЬОНІА В ЕВРОПІ

(Карпатське оповідання.)

(Продовження.)

Витинула з торбинки хусточку, повітряла пальці й натигнула рукавички. Потім у позово репортера, придивалася хвилину до хлопчини, що пальцями вискував носа. Із бльокності зробила нотатку.

Запаявши кондукторські свистки, сигнал трубочку і скорий ч. 2 вийжджав даді. Дивилися в сід, а хлопчина свитав би тата, хто це і звідки, щз ним ідути, та боїться. Тато зажуєний, бо не знає, що їх чекає. Все попродали тут, а чи там у світі буде ліпше?

Засалано звертає скорий повз дрібні будівлі містечка. Під лісом тартак. Стукіт, скрегоучуть зуби під, ріжуть колоди. Як тіні сінуються постаї й захмарені обличчя.

Поїхав! Ще година і впаде нам гудок.

Віддихне чоловік.

А той також, але вже в шпитазі...

На станції лежить. Жде на особівку, бо скорого не задержат.

Пасажирський потяг.

— Деж би! Щоб панство з Праги спізнилося?

Затремтіли рейки і вікна стачійного будинку. З лозом заліза-перезїздав скорий.

На пероні лежав робітник на ношах. Слабко оглянувся і т-хо зойкнув. Мав відтяту ліву руку. Хвилинами здається йому, що це має її. І в ній гостро прошибе біль. На бандажі, покрапкованому мухам, прощучється густими плямами червона кров. Зойкне з болю та кризь-зуби:

Проклята нила!

Скорий мигнув. Лишив за собою громадку дітей. В купе залишав дзвінкий жіночий сміх:

— Ах, вони дикунчики. Язрочок показує.

Старшина підморгнув:

— Часами ще гірше буває. Обернеться спиною і покаже. Але не дивуйтеся, вони дійсно трохи дикі. Воно природно, колоніальні образи... Це дурниця, але як би ви знали, як вони ненавидять нас, наших жандармів! І старі і навіть та-

— Напевно був який при роботі. Необережно піднявся до машини. Зрештою...

Не закничив, а затягаючись цигаркою, заглибився в дрібні значки блькноту.

Старшина підійшов до вікна. Жайлає йому:

— Знаєте, у нього лиш біржа, вагони, експорт...

— Пані, це ж його суспільний обов'язок.

— Та закнийте! — перервала вона і дрібним мизинчиком спримувала його зір кризь вікно:

— Гляньте сюди, які там замурзани і напівголі диточки!...

А біля пасиву діти поставили в ряд. Один з хлопців висловив язика:

— Аби-сь знав, папучку, ми не їзимо так як ти!

Скорий мигнув. Лишив за собою громадку дітей. В купе залишав дзвінкий жіночий сміх:

— Ах, вони дикунчики. Язрочок показує.

Старшина підморгнув:

— Часами ще гірше буває. Обернеться спиною і покаже. Але не дивуйтеся, вони дійсно трохи дикі. Воно природно, колоніальні образи... Це дурниця, але як би ви знали, як вони ненавидять нас, наших жандармів! І старі і навіть та-

кі малі.

— Дійсно? А я думала тільки про себе.

— Наївна, ясочко, — цілуючи її в пальчики, вмшався до розмови банкір, — зате ми щитимось ними. Ех, в них золоті діси!...

Заяснила лямпа, полилось електричне світло і надвечірний ситковий втік кризь вікно вагону. Приліг за вікном у просторі, де виринули далей і м'яві світлячки гірських хатин. Там десь світять скіпкою, а над столом підноситься пара з пісної бараболі.

Паровик протинає біло-зеленим оком пітьму й жене вперед. За ним стелиться пасмо кучерявого диму і волиньсто сплється в темряві іскри.

VI

Сидів біля вікна на ослоні. Підобрав ноги й задивлений у свою роботу, зручно нишпорив пожег у дощичці. Довбав дріочки, вижолоблював край розжареним дротиком, а потім циткував пацюрками різні узорки. Шо-разу підіймав вгору кожну частинку, примірював оком і далі заходився.

У череві заворкотіло. "Прощесія"... Перетягнув ремінь на одно очко, зітхнув і почав щось мугикати під носом.

Ще віко, зіб'ю до купи і як

би продати кому... Тоді купив би нове долото, багато пацюрків і муки на хліб, а може й той білої на колач... І знову майстрував би та заробив на постоли, на кожущину...

— За роботою і думками не чувся, як у хату увійшов Юра, що легко поплескав на його плечах і показав на стілі. Засідали до полуденку. З печі злізав тато.

Втім відкрився двері і на порозі — жандарм. Жажнувся, але він як ніколи, так чемно поздоровився і відступився навіть, а до хати вступила висока й надзвичайно гарно одягнена пані. Зашелестів легкий шовк, заблещило золоті перстенів і дорогіші каміння, а на всіх вдарив сильний запах лілей.

— Це пані з Червоного Хреста, — говорив жандарм, — приїхали зі самої Праги, щоби подивитися, як живе тут на Верховині. Вони допоможуть вам і порадую і ліками.

Пані в міжчасі розглядалася по закуреній стелі, по стінах і по присутніх. Спочатку несміло, а згодом що-раз уважніше і з зростаючою цікавістю. Найдовше спинилася на гарнім, смаглявім обличчі Юри, на його чорно-лискуцких кучерях, на правильно збудованім

тілі. Глянула ще на уста і на виразисті очі. На цьому прогнали їх погляди.

— Чого їй тут? — прошибла питаюча думка в Юри.

— Класична краса? Другий Валентіно! Хто б думав, що серед таких диких гір... — розділись спокусливі думки в голові представниці Червоного Хреста.

— Як би це його так... змагався в її крові бурхливий приплив нагальної пристрасти, яку годі було втишити навіть діловою міною.

Приступила до вікна й взяла до рук недожжену касету. Степан з острахом слідкував за її кожним рухом.

Думав: забере і флера не дасть, бо то якась дуже велика пані, коли вона ходить по селі із жандармом.

— Мистецька робота, — звернулася до жандарма. — Чи можна купити?

Степан на диво зараз зрозумів і з радості видобув з горла якийсь нескладний звук:

— Гі-гі-ге...

Жандарм відповів увічливо:

— Звісно, продадуть. Це робить той німий. Він уже ті-

шитися, що хочете купити.

Почала розпитувати, що доляєє старому, чи будують вони, чому стара ходить на пальці, роздивувала про німого, щось записувала собі, обіцяла ліки і врешті ще раз мило усміхнувшись в бік Юри, кинула великодушним рухом на стіл 20-короновий банкнот за касету.

Жандарм показував їй узор на дощичках і зі солодкою усмішкою натякував, що в Празі прийшлося б напевно п'ять разів стільки заплатити за таку дрібничку. А як відходили сказав Юри:

— Німий хай докичить скриньочку і хай принесе до міста. Пані мешкають в готелю. За дорогу дістане ще одну корону від мене.

На тому забралися.

Степан скавав на radoшах, тато незрозуміло і з сумнівом похитував головою. Юра кивнув зожку і встав.

— Яка пані, не подивилась що їмо. Було вам, мамо, вгостити її цими барабольками на воді і зі солюю.

Стара перехрестилася, як би хотіла відігнати з хати щось злого.

— Аби хоч не наврочила, як вона дивилася на тебе, синоньку.

(Далі буде.)

1) Валентіно — американський кіно актор (що вже помер), мрія для всіх мшанок і буржуаюк.